

nické právo není ještě vloženo nebo poznamenáno, vedl exekuci knihovními zápisy a tedy i vnučeným zřízením práva zástavního a aby se za tím účelem, prokázav nabytí práva vlastnického povinným, domáhal především knihovního vkladu tohoto práva ve prospěch povinného a na základě tohoto pak zápisu zástavního práva pro svou vykonatelnou pohledávku. K tomu ovšem bylo zapotřebí, by vymáhající věřitel prokázal nabytí vlastnického práva povinné strany způsobem vyhovujícím § 87 kn. zák., tedy v souzeném případě předložením tržové smlouvy ze dne 4. ledna 1929 v prvopisu. To vymáhající věřitel neučinil, předloživ jen vidimát této smlouvy, a byla proto jeho žádost za vklad vlastnického práva manželů S-ových na nemovitostech a důsledkem toho ovšem i jeho žádost za vnučené zřízení práva zástavního k vydobytí jeho vykonatelné pohledávky právem zamítnuta.

Čís. 13993.

Byla-li podle § 111 j. n. pravoplatně přenesena zcela příslušnost na jiný opatrovnický soud, nemůže býti agenda opět přenesena na dřívější opatrovnický soud jen z toho důvodu, že není již účelné, aby opatrovnictví bylo nadále vedeno u onoho jiného opatrovnického soudu.

(Rozh. ze dne 30. listopadu 1934, R I 1430/34.)

Návrhu manželského otce, by opatrovnictví bylo přeneseno na okresní soud v Opavě, opatrovnický soud (okresní soud v Karlových Varech) vyhověl. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud návrh zamítl.

Důvody:

Podle návrhu manželské matky učiněného jednak u tehdejšího opatrovnického soudu v Opavě, jednak u nynějšího opatrovnického soudu v Karlových Varech, byla usnesením okresního soudu v Opavě ze dne 21. května 1931 přenesena celá opatrovnická agenda s okresního soudu v Opavě na okresní soud v Karlových Varech, neboli, jak pravý § 111 první odstavec j. n. v doslovu čís. nař. čís. 118/1914 ř. z., byla přenesena »příslušnost zcela«. Toto usnesení bylo doručeno právním zástupcům matky i otce a stalo se pravoplatným. Tím pominula opatrovnická příslušnost okresního soudu v Opavě naprosto a nemůže býti agenda ta na něj znovu s okresního soudu v Karlových Varech zpět přenesena jen z důvodu, že podle názoru nižších soudů není již účelné, by bylo opatrovnictví dále vedeno u okresního soudu v Karlových Varech, ana manželská matka po opětném sňatku bydlí nyní s nezletilým opatrovancem trvale v Praze. Zpětné přenesení agendy té na okresní soud v Opavě nebo na jiný soud mohlo se státi opět jen za podmínek § 111 j. n., t. j. kdyby po stránce věcné to bylo v zájmu opatrovancově, a ze-

jména kdyby bylo tím napomoženo účinnému vykonávání ochrany opatrovnické a kdyby po stránce formální s přenesením tím buď okresní soud v Opavě, buď jiný soud souhlasil nebo kdyby převod ten schválil oběma soudům nadřízený vrchní soud, případně soud nejvyšší. Nestačí, že po stránce negativní tu již není účelnosti vedení dosavadní agendy opatrovnické u okresního soudu v Karlových Varech, nýbrž musila by tu býti po stránce pozitivní účelnost vedení agendy té u okresního soudu v Opavě. Nestačí ani, že tu již původně byl a dosud jest obecný důvod místní příslušnosti okresního soudu v Opavě podle §§ 71 a 109 j. n., neboť ty platily pro zjištění příslušnosti soudu původně k vedení opatrovnické povolaného a nebrání změně příslušnosti za předpokladů § 111 j. n. Odkaz prvního soudu k mínění komentáře Neumannova k § 111 j. n. (vyd. z 1927 str. 281) není případný, ježto uvedené místo mluví o částečném přenesení agendy opatrovnické, čehož v souzeném případě není. Je zde tedy důvod nezákonnosti podle § 46 odst. (2) zák. o říz. nesp., ježto usnesení nižších soudů odporují předpisu § 111 j. n. a byl proto návrh opřený jen o to, že účel dřívějšího přenesení agendy opatrovnické na okresní soud v Karlových Varech svrchu uvedenou změnou pominul, zamítnut.

Čís. 13994.

Pokud se musí odvolací soud zabývatí otázkou, zda jde o přípustnou změnu žaloby, ač nebyla vznesena v první stolici výtku. Porušil-li odvolací soud tuto svou povinnost, nejde o vadu řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s., nýbrž o rozpor se spisy podle § 503 čís. 3 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 30. listopadu 1934, Rv I 2128/32.)

Žalobu o zaplacení pojišťovací premie 450 Kč procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a uložil odvolacímu soudu, by znovu rozhodl.

Důvody:

Dovolatel právem vytýká, že se odvolací soud nezabýval jeho výtkou v odvolacím sdělení, že první soud připustil změnu žaloby. Odvolací soud přezkoumává sice podle § 462 první odstavec c. ř. s. rozhodnutí první stolice v mezích odvolacích návrhů, avšak podle druhého odstavce jsou jeho posudku podrobena i usnesení, pokud odpor proti nim nebyl podle zákona vyloučen nebo pokud usnesení ta se nestala nezměnitelnými následkem opomenutí včasné výtky (§ 196 c. ř. s.), rekursu, nebo rozhodnutím o rekursu. Dovolatel nemohl podati rekurs do rozhodnutí prvního soudu o připuštění změny žaloby, poněvadž usnesení to bylo vydáno a to ani ne ve výroku, teprve v důvodech písemného rozsudku, jenž vyzněl ve prospěch žalovaného a nezavdával příčiny k podání